

LBRIS

We know
books

RONALDO

OBSESIA PENTRU
PERFECȚIUNE

LUCA CAIOLI

PREDA PUBLISHING
PENTRU EROUL DIN TINE

Cuprins

Cuvânt înainte	11
Cristiano Ronaldo levanta pasiones	
1 Eu	13
2 Fotbalul	17
3 Abelhinha	23
4 Departe de insulă	33
5 Șaptesprezece ani, opt luni și două zile	43
6 Festivalul	51
7 Numărul 7	59
8 Tragedia greacă	71
9 Martunis: un băiat special	81
10 Ziua cea mai tristă	85
11 Capcana	91
12 Bagă-i una în ochi lui Ron	97
13 Șampanie	107
14 Un sezon fantastic	113
15 Balonul de Aur	121
16 Roma	129
17 80 de milioane de lire sterline	135
18 Isteria de pe Bernabéu	147
19 Sir Alex și Cristiano	165
20 Zero titluri	171

21	Spania vs Portugalia	189
22	Viața de tată	199
23	Colecția de toamnă-iarnă 2010-2011	205
24	53 de goluri	211
25	Cristiano și Leo	215
26	Cristiano și Mou	235
27	De pe altă planetă	247
28	Un lider remarcabil	259
29	Cinci ani lungi	271
30	La Décima	281
31	Ultimul gol	287
32	De neoprit	295
33	Suișuri și coborâșuri	309
34	Daaaaaa!!!!	321
35	Cel mai bun	337
36	Schimbări	349
37	În alb-negru și roșu-verde	361
38	Scudetto de pandemie	367
39	Golgheter	373
40	Recorduri	377
41	Adio	381
42	Bun venit acasă	387
43	Pasiuni și obsesii	391
	Mulțumiri	399

Capitolul 1

EU

„Ador să fiu Cristiano Ronaldo.”

„Iubesc ceea ce fac, îmi iubesc viața, sunt fericit.”

„Mă consider un învingător. Câștig mai des decât pierd. Încerc întotdeauna să rămân concentrat. Știu că nu este ușor, dar nimic nu este ușor în viață. Dacă ar fi, nu ne-am naște plângând.”

„Sunt o persoană competitivă și asta nu se va schimba niciodată. Evident, îmbătrânesc și devin mai matur. Dar felul în care gândesc nu se va schimba.”

„Am încredere în abilitățile mele. Întotdeauna am avut.”

„Sunt exact așa cum mă vedeți. Felul în care vorbesc, mă port, modul în care mă percep ceilalți – așa sunt eu cu adevărat.”

„Nu mi-am schimbat niciodată comportamentul pentru nimeni. Dacă oamenii mă plac, perfect. Dacă nu, să stea departe. Nu trebuie să vină la meciurile mele.”

„Cei care mă cunosc, știu cine sunt cu adevărat, îmi cunosc personalitatea, caracterul.”

„Sunt foarte apropiat de familia mea. Am fost apropiat de tata și am rămas apropiat de mama și frații mei. Familia este piatra mea de temelie. M-au susținut incredibil de mult. Sunt tot timpul alături de mine atunci când am nevoie. M-au ajutat foarte mult. Iar eu încerc să fiu alături de ei așa cum au fost și ei alături de mine.”

„Cei care mă cunosc, mă iubesc. Puținii oameni care locuiesc cu mine, cei cu care mă antrenez în fiecare zi, cei care lucrează cu mine, au păreri bune despre mine pentru că știu cum sunt eu cu adevărat. Desigur, alte persoane au păreri complet diferite pentru că nu mă cunosc. Înțeleg asta.”

„Întotdeauna spun ceea ce gândesc. Spun adevărul gol goluț. Poate că asta este ceea ce nu le place altora la mine.”

„Nu dau atenție vorbelor spuse la adresa mea. Nu citesc ziare sau reviste. Fiecare este liber să aibă propria sa opinie.”

„Au fost multe minciuni răspândite despre mine, dar acesta este prețul celebrității.”

„Cred că oamenii sunt geloși pe mine pentru că sunt bogat, arăt bine și sunt un mare fotbalist. Altă explicație nu există.”

„Sunt întotdeauna pregătit să învăț, să ascult diferite opinii.”

„Sunt un om cu care e foarte ușor să trăiești. Și sunt norocos pentru că, ori de câte ori simt nevoia să vorbesc cu cineva, am cei mai buni prieteni din lume.”

„Sunt un tip normal, am și eu sentimente la fel ca toată lumea.”

„Sunt genul de persoană care iubește provocarea, întotdeauna am fost așa. Toată viața mea este orientată spre a găsi noi provocări.”

„În general, sunt o persoană destul de pozitivă și echilibrată.”

„Pentru mine, să mă înțeleg bine cu oamenii este mai important decât să am bani.”

„Să duc o viață de calitate este mai important decât să am bani.”

„Am o educație minunată. Părinții m-au învățat să fiu eu însumi și să nu mă schimb pentru nimeni. Dacă oamenii mă plac, bine. Dacă nu, nu mă deranjează.”

„Îmi place să îi văd pe cei din jur fericiți, zâmbitori, mulțumiți.”

„Nu câștigi nimic în viață dacă nu depășești tipurile de obstacole pe care le-am întâmpinat eu.”

„Obişnuiam să plâng în fiecare zi când eram copil, în Lisabona. Încă mai plâng – vărs multe lacrimi, atât de tristețe cât și de fericire. E bine să plângi. Plânsul este parte din viață.”

„Nu am timp pentru cei care mă mint. Pentru mine, minciuna este una dintre cele mai urâte trăsături. Mă enervează foarte tare.”

„Să vorbesc fără oprire nu este stilul meu. Prea multa vorbărie nu este bună pentru imaginea ta.”

„Nu îmi place să vorbesc despre viața personală. Nu îmi place să atrag atenția asupra vieții mele. Dar nici nu ascund nimic. Lasă oamenii să bârfească dacă doresc. Dacă vor să-și vândă povestea, este alegerea lor. Pe mine nu mă interesează.”

„Sunt un tip deștept, dar nimeni nu e perfect și asta mă include și pe mine.”

„Sunt zile în care nu e ușor să fii Cristiano Ronaldo, zile în care mi-ar plăcea să fac ceva normal și nu pot. Dar acum știu cum să gestionez aceste momente și, sincer să fiu, îmi place viața mea.”

Capitolul 2

FOTBALUL

„Dacă îți place fotbalul, e clar că îți place să te uiți la Cristiano Ronaldo.”

„Am ajuns să fac ceea ce îmi place cel mai mult în viață, să joc fotbal.”

„Am câștigat deja tot ce era de câștigat, și nu mă voi opri până în ziua în care mă voi retrage. Țsta sunt eu. Uneori poți să nu fii în cea mai bună formă, dar nu trebuie să lași asta să te dărâme. Fără concentrare mentală nu poți să îți atingi obiectivele. Iar cheia este să nu te oprești din a-ți stabili obiective.”

„Ținta mea, ambiția mea este să fiu cel mai bun. Iar la final, dacă voi ajunge să fiu *aproape* cel mai bun, foarte bine. Cu toate că mi-ar plăcea să mă retrag ca unul dintre cei mai buni jucători din istorie. Îi sunt recunoscător lui Dumnezeu că am câștigat trofeul pentru cel mai bun jucător din lume, dar mi-ar plăcea să îl câștig încă odată, anul acesta sau anul viitor. Cu siguranță voi avea din nou Balonul de Aur.” (n.r. Cristiano Ronaldo urma să câștige Balonul de Aur de cinci ori, în 2008, 2013, 2014, 2016 și 2017).

„Cred că sunt un fotbalist complet, chiar dacă întotdeauna există loc de mai bine. Nu mă refer la elemente specifice jocului meu, vorbesc în general. Trebuie să te dezvolți ca jucător complet. Nu poți să te concentrezi doar asupra șuturilor și driblingului.”

„Driblez și eschivez, așa joc eu fotbal. Joc în felul acesta încă din copilărie. Iubesc să eschivez și să mă aplec în timp ce trec de adversar. Știu că oamenii se enervează atunci când trec de ei, sau atunci când fac bicicleta, sau când dau cu călcâiul în minge. Dar eu nu încerc să râd de adversari, pur și simplu acesta este stilul meu de joc. Nu l-am schimbat nici atunci când am jucat în Anglia și nu îl voi schimba niciodată, indiferent dacă voi fi în Spania sau în Brazilia.”

„Cum fac să marchez golurile este o tehnică secretă pe care nu o voi divulga. Dar mă gândesc pe ce parte să mă duc, mă uit la cadrul porții, la portar și la apărători, apoi șutez. Și când trag la poartă îmi spun: *Șutează bine, Cristiano.*”

„Întotdeauna încerc să marchez, să joc bine și să ajut echipa. Dar niciodată nu mă gândesc că trebuie să marchez în fiecare meci. Dacă gândești în felul acesta, ai toate șansele să termini meciul fără să marchezi. Acolo unde există talent, abilitate și competență tehnică, golurile vin în mod natural. Așa că nu îmi fac griji foarte mari dacă nu înscriu. Dacă eu joc bine, dacă echipa joacă bine, golurile vor veni.”

„Nu contează unde jucăm sau cu cine jucăm, la fiecare meci eu ies pe teren și dau tot ce am mai bun. Joc așa cum știu eu și fac tot ce îmi stă în putință să mă asigur că vom câștiga.”

„Când ajung acasă după o partidă pierdută, nu stau de vorbă cu nimeni, nici cu mama, nici cu altcineva din familie. Ei mă cunosc și știu cum reacționez. Familia mea știe foarte bine că am plâns după anumite înfrângeri.”

„Care este cea mai mare slăbiciune a mea? Nu știu. Mi-ar plăcea să fiu perfect în toate aspectele, nu doar fizic, ci și mental.

Nu există o zonă pe care să o lucrez mai mult decât pe alta. Vreau doar să ajung să fiu din ce în ce mai puternic.”

„Și fotbalistii sunt oameni, și în mod normal, ceea ce se întâmplă în viețile noastre ne afectează la fel de mult ca pe oricine altcineva. Dar cu cât ești la un nivel mai înalt, din punct de vedere profesional, cu atât mai puternic trebuie să fii pentru a te asigura că nu îți sunt afectate performanțele. Pentru asta ești plătit.”

„În timpul sezonului, viața mea este destul de calmă și concentrată. Totul se învâрте în jurul fotbalului. Există momente în care te bucuri de viață și există momente în care pur și simplu trebuie să muncești din greu. În vacanță îmi place și mie să mă relaxez cu prietenii, dar când muncesc, muncesc. Nimeni nu s-a plâns vreodată de atitudinea mea. Încerc să fiu un exemplu pe plan profesional, lucru care se vede cu ușurință în jocul meu. Dacă te duci la petreceri în fiecare weekend, nu ai cum să dai tot ce ai mai bun pe gazon.”

„Îmi place să am grijă de corpul meu, este o componentă importantă a vieții mele și a profesiei mele. Nu am nicio rutină specială, fac doar antrenament. Mănânc orice, dar cu moderație. Am gene bune, așa că nu mă îngraș, dar trebuie să muncesc din greu să îmi mențin condiția fizică.”

„Atunci când sunt pe gazon sau la antrenament, sunt fericit pentru că iubesc să joc fotbal. Este pasiunea mea, este ceea ce îmi place.”

„Îi consider pe coechipierii mei prieteni, pentru că sunt cu ei în fiecare zi. Echipa este a doua mea familie. Pe lângă oamenii cu care locuiesc, ei sunt cei cu care îmi petrec cel mai mult timp.”

„Îmi place atunci când este o atmosferă plină de viață în vestiar, atunci când toată lumea e fericită și are o atitudine pozitivă.”

„Atunci când pășesc pe gazon, sunt neînfricat. Apărătorii echipei adverse nu mă deranjează; ei sunt acolo să-și facă treaba. Nu cred că există jucători care intră pe teren cu intenția de a accidenta pe cineva. 99% dintre jucători sunt cinstiți și nu vor decât să dea ce au mai bun pentru echipa lor. Firește, unii încearcă să mă oprească faultându-mă, dacă nu ar face-o, nu ar putea să mă oprească. Dar încerc să nu îmi fac prea multe griji din această cauză.”

„Cred că industria fotbalului ar trebui să protejeze și să încurajeze jucătorii care încearcă să facă din acest sport unul pasionant și creativ, care să ofere fanilor un spectacol fantastic. Acesta este cel mai important lucru, pentru că fără fani, nu ar exista fotbal. Datorită fanilor, echipe mari precum Real Madrid, Manchester United și Barcelona au ajuns celebre pe plan mondial.”

„Încerc să ignor provocările pentru că locul lor nu este pe terenul de fotbal. Cei care încearcă să creeze agitație, nu caută decât probleme. Nu mă deranjează ce spun oamenii, pur și simplu îi ignor.”

„Atunci când oamenii mă vorbesc de rău, trebuie să știe că vorbesc la pereți. Îi aud doar pe cei care strigă în gura mare cât de bun este portughezul ăsta. Nu am nevoie de insulte pentru a mă motiva.”

„Cei care mă insultă sunt întotdeauna primii care îmi cer autograful atunci când mă văd pe stradă. Nu înțeleg de ce sunt atât de negativiști. Chiar nu înțeleg. Aș înțelege dacă le-ar fi frică de mine, dar nu înțeleg nesimțirea și bătărbănia, oamenii care te iubesc atunci când te văd la aeroport, dar te urăsc atunci când te văd pe gazon. Asta spun colegii mei tot timpul, și chiar este adevărat.”

„Nu sunt genul de persoană care își petrece toată ziua în fața televizorului, uitându-se la patru sau cinci meciuri unul după altul. Nu că nu mi-ar plăcea să mă uit la fotbal, doar că nu îmi

LIBRIS

We know
books

place să-l văd la televizor. Prefer să îl joc. Atunci când nu sunt pe teren, mă uit doar la meciurile Real Madrid-ului, la cele cu adevărat importante.”

„Dacă nu aş fi fost fotbalist, mi-ar fi plăcut să îmi continui studiile. Dar la 16 ani eram deja în prima echipă la Sporting Lisabona, așa că nu am putut rămâne în școală. Aş fi studiat marketing-ul sau aş fi fost profesor de Educație Fizică.”

„Mi-ar plăcea ca lumea să își amintească de mine ca fiind un model de urmat în fotbal, cineva care dădea întotdeauna totul, care se dăruia 100%, care făcea spectacol pe teren și care a câștigat absolut tot ce se putea câștiga.”

Nota autorului

Aceste citate provin din interviurile lui Cristiano Ronaldo cu RTVE, Antena 3, Telecinco, Intereconomía TV, Cadena SER, Cadena COPE, Real Madrid TV, Marca, As, A Bola.

Capitolul 3

ABELHINHA

*Am avut o copilărie fericită;
dar a fost neobișnuită, pentru că am plecat de acasă
și m-am mutat la Lisabona la doar 12 ani.*

Casa în care a crescut Cristiano Ronaldo nu mai există. Locuința socială din ciment cu trei dormitoare, situată pe strada Quinta do Falcão numărul 27A, în cartierul Santo António al orașului Funchal, capitala Madeirei, a fost demolată în 2007 pentru a evita problemele cu fanii.

La acel moment familia Aveiro plecase de mult de acolo. Mama lui Cristiano, Dolores, trăiește acum în São Gonçalo, într-o casă mare, albă, cu vedere la Atlantic, în celălalt capăt al orașului. E o casă superbă, cumpărată de Cristiano, aflată în apropierea caselor fratelui său Hugo și a surorii Katia.

Quinta do Falcão, un cartier pe vremuri sărac, cu numeroase locuințe sociale amplasate pe versantul muntelui, a suferit o transformare radicală în ultimii ani, grație investițiilor din fonduri europene. Acum găzduiește noi ansambluri de locuințe care au răsărit peste noapte. Zona a devenit acceptabilă pentru membrii clasei de mijloc portugheze, alungați de pe coastă de prețurile prohibitive ale proprietăților.

La capătul unei alei mici și înguste, acolo unde se afla pe vremuri casa fotbalistului, este acum o parcelă virană, un mic teren de miuță și un bar. Dar uneori se întâmplă ca fanii

să descopere drumul până acolo și pentru câțiva euro, șoferii de taxi le fac turul cartierului. Iată unde s-a născut, unde a crescut, școala în care a învățat, locul unde a jucat pentru prima dată fotbal. În imaginația colectivă a portughezilor, Cristiano Ronaldo a reușit să eclipseze toți ceilalți rezidenți sau vizitatori celebri ai Madeirei: Winston Churchill, Împărăteasa Elisabeta a Austriei, George Bernard Shaw, Rilke, Cristofor Columb sau Napoleon.

Madeira este un arhipelag din Atlantic, aflat la aproximativ 800 kilometri depărtare de Lisabona. Cuprinde două insule locuite, Madeira și Porto Santo, și încă trei insule mai mici, nepopulate. Denumită de ghidurile turistice „Grădina Atlanticului”, insula Madeira este așezată pe o rocă vulcanică lungă de 57 km și lată de 22 km, care se înalță din adâncurile mării și ajunge, în cel mai înalt punct al său, vârful Pico Ruivo, la înălțimea de 1.862 m. Capitala Funchal are o populație de 110.000 locuitori.

Aici se naște Cristiano, în ziua de marți, 5 februarie 1985, la ora 10:20 dimineața, la spitalul Cruz de Carvalho. Are 52 cm lungime și cântărește aproape 4 kg. Este cel de-al patrulea copil al Mariei Dolores dos Santos și al lui José Dinis Aveiro, după Hugo, Elma și Katia. Având în vedere că fusese o sarcină neplanificată, cu doar 18 luni între el și Katia, acum se pune problema numelui.

- Sora mea, care lucra pe atunci la un orfelinat, mi-a spus că dacă e băiat, am putea să-l numim Cristiano, își amintește Dolores. M-am gândit că e o alegere bună. Mie și soțului meu ne plăcea numele Ronaldo, după Ronald Reagan. Așa că sora mea a ales Cristiano, iar noi Ronaldo.

Cristiano Ronaldo dos Santos Aveiro este botezat la biserica Santo António - într-o zi care, din întâmplare, urma să fie marcată de fotbal. În timpul său liber, José Dinis lucra în vestiar la un club de fotbal local, CF Andorinho din Santo António. Așa că l-a întrebat pe căpitanul echipei, Fernão Barros Sousa, dacă ar vrea să îi fie naș de botez copilului său nou născut. Ceremonia

este programată pentru ora 18:00, pentru că la ora 16:00 urma să aibă loc un meci de fotbal între Andorinha și Ribieras Bravas.

Dar la ora 18:00, părintele António Rodríguez Rebola începe să se agite. Botezase deja ceilalți copii și nu se vedea nici urmă de tată sau de naș. Dolores și viitoarea nașă încearcă să calmeze preotul, care dădea ture în jurul bisericii, dar și copilul, aflat în cărucior. În cele din urmă, Fernão și Dinis apar cu o jumătate de oră mai târziu, astfel încât ceremonia poate să înceapă.

Primele fotografii din albumul familiei îl înfățișează pe Cristiano bebeluș, cu ochii ațintiți la cameră, îmbrăcat cu o hăinuță alb-albastră și ghetuțe albe, cu brățări de aur la ambele mâini, un inel de aur pe deget, iar la gât un lăntișor lung cu crucifix. Pe măsură ce crește, se poate observa din fotografii cum părul i se transformă într-o claiă de bucle, iar zâmbetul îi devine știrb în momentul în care își pierde dinții din față.

Dinis este grădinarul primăriei, iar Dolores lucrează din greu ca bucătar, astfel încât să poată pune mâncare pe masă și pentru proprii săi copii. La fel ca mii de alți portughezi, Dolores plecase în Franța la vârsta de douăzeci de ani, unde petrecuse trei luni lucrând ca menajeră. Soțul ei ar fi trebuit să o urmeze, dar pentru că acesta nu a reușit, Dolores s-a întors în Madeira. Aveau deja doi copii.

Viața nu este deloc ușoară pentru familia Aveiro, ca de altfel pentru toți cei care locuiesc departe de coastă, acolo unde industria hotelieră de lux începe să ia amploare. Sunt șase persoane care locuiesc într-o căsuță modestă, inundată la fiecare furtună. Dolores aduce cărămizi și mortar de la primărie, în încercarea de a ține problema sub control.

Dar Cristiano își amintește de această perioadă ca fiind una fericită. La vârsta de 2 sau 3 ani, în timp ce se joacă în curte sau pe strada Lombinho, începe să descopere fotbalul, care avea să-i devină cel mai bun prieten.

Nașul său, Fernão Sousa, își amintește:

– Într-un an, de Crăciun, i-am făcut cadou o mașinuță teleghidată, gândindu-mă că îi va plăcea la nebunie. Dar el